

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 7539 van 27 oktober 2011
in de zaak A. 202.009/XIV-33.573**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stany Buysse
kantoor houdend te 9000 Gent
Kortrijksesteenweg 597
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 6 oktober 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 65.941 van 31 augustus 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 13 oktober 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Met de stelling dat het verhaal van de verzoekster “wel degelijk geloofwaardig” is, dat “de beslissing (...) disproportioneel (is)” en dat “de appreciatiemarge (...) verkeerd (is) toegepast”, gaat de verzoekster voorbij aan het motief van het bestreden

arrest dat haar beroepsschrift geen ontvankelijk middel bevat. Bovendien, en daargelaten de vraag of die kritiek niet tegen de aanvankelijk bestreden beslissing in plaats van tegen het bestreden arrest is gericht, vraagt zij aldus een nieuwe beoordeling ten gronde, terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet vermag in de beoordeling van de feiten te treden. Het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

Artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950, (E.V.R.M.) is niet van toepassing op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De verzoekster werpt ook de schending van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie op en geeft een uitgebreide theoretische uiteenzetting over het begrip “volle rechtsmacht” en meer bepaald de onderzoeksbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, doch zij gaat voorbij aan het feit dat haar beroep met het bestreden arrest is verworpen bij gebrek aan een ontvankelijk rechtsmiddel, minstens betreft zij haar kritiek niet op dat motief. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zevenentwintig oktober tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams